

वा० रा०

॥१६८॥

॥ ४४ ॥ प्रथमेतद्युद्धे नागपाशबंधनके तस्मिन् युद्धे यत्र भ्रात्रा सह निबद्धस्त्वं तत्किं न स्मरसि ॥ यद्य आयुधि आयोधने विचेष्टसे शरपातादिकरोषि ॥ ४५ ॥ तदेव पुनराह युवामिति ॥ ४६ ॥ यमसादनं यमगृहं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ नैतत्किंचिदिति ब्रुवन् एतन्किंचिन्न किंचित्करमिति ब्रुवन्नित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अकिं

ददर्शावस्थितं वीरमाजौ दशरथात्मजं ॥ सोभिचक्रामसौ मित्रिरोपात्संरक्तलोचनः ॥ ४४ ॥ अब्रवीच्चैनमासाद्य पुनः सपरुषं वचः ॥ किं न स्मरसि तद्युद्धे प्रथमे मत्पराक्रमं ॥ निबद्धस्त्वं सह भ्रात्रा यदा युधिविचेष्टसे ॥ ४५ ॥ युवांखलु महायुद्धे वज्राशानि समैः शरैः ॥ शायितौ प्रथमं भूमौ विसंज्ञौ सपुरःसरौ ॥ ४६ ॥ स्मृतिर्वानास्तिते मन्ये व्यक्तं वा यमसादनं ॥ गंतुमिच्छसि यन्मां त्वमाधर्षयितुमिच्छसि ॥ ४७ ॥ यदिते प्रथमे युद्धे न दृष्टो मत्पराक्रमः ॥ अद्य त्वां दर्शयिष्यामिति ष्ठे दार्ढ्यवस्थितः ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वा स तभिर्वाणैरभिविव्याध लक्ष्मणं ॥ दशभिस्तु हनूमंतं तीक्ष्णधारैः शरोत्तमैः ॥ ४९ ॥ ततः शरशतेनैव सुप्रयुक्तेन वीर्यवान् ॥ क्रोधाद्विगुणसंख्यो निर्बिभेदविभीषणं ॥ ५० ॥ तदृष्ट्वेन्द्रजिता कर्मकृतं रामानुजस्तदा ॥ अचिंतयित्वा प्रहसन्नैतत्किंचिदिति ब्रुवन् ॥ ५१ ॥ मुमोच च शरानघोरान्संगृह्य नरपुंगवः ॥ अभीतवदनः क्रुद्धो रावणिं लक्ष्मणो युधि ॥ ५२ ॥ नैव रणगताः शूराः प्रहरन्ति निशाचराः ॥ लघवश्चाल्पवीर्याश्च शराहीमे सुखास्तव ॥ ५३ ॥ नैवं शूरास्तु युध्यन्ते समरे युद्धकाक्षिणः ॥ इत्येवं तं ब्रुवन् धन्वी शरैरभिववर्षह ॥ ५४ ॥ तस्य बाणैः सुविध्वस्तं कवचं कांचनं महत् ॥ व्यशीर्यत रथोपस्थे ताराजालमिवांबरात् ॥ ५५ ॥ विधूतवर्मानाराचैर्बभूव सरुतव्रणः ॥ इंद्रजित्समरे वीरः प्रत्युषे भानुमानिव ॥ ५६ ॥ ततः शरसहस्रेण संक्रुद्धो रावणात्मजः ॥ बिभेद समरे वीरो लक्ष्मणं भीमविक्रमः ॥ ५७ ॥

एवंशब्दार्थो लघव इति पुष्पमालावल्लघव इमे तव शरामे सुखाननुकेशदा इत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ प्रत्युषे भानुमानिव क्षतजरक्तवर्णत्वादिति भावः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

यु० कां०

॥१६८॥

चित्करत्वमेव विवृणोति ॥ नैवमिति ॥